

HOTĂRÎREA CURȚII CONSTITUȚIONALE
Decizie privind sistarea procesului pentru controlul
constituționalității art. 11 alin. (3) și (4), art. 19
alin. (7) din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995
"Cu privire la statutul judecătorului" în redacția
Legii nr. 373-XV din 19 iulie 2001 "Cu privire la
modificarea și completarea unor acte legislative"

Nr.3 din 02.07.2002

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.100-101/20 din 11.07.2002

* * *

Curtea Constituțională în componența:

Constantin LOZOVANU	- președinte
Mihai COTOROBAI	- judecător-raportor
Mircea IUGA	- judecător
Dumitru PULBERE	- judecător
Elena SAFALERU	- judecător

cu participarea greșierului Corina Popa, reprezentantului permanent al Parlamentului la Curtea Constituțională Ion Mîțu, președintelui Comisiei juridice, pentru numiri și imunități a Parlamentului Maria Postoico, în prezența vicepreședintelui Asociației judecătorilor din Republica Moldova Gheorghe Ulianovschi, în lipsa autorului sesizării legal citat, examinînd în ședință plenară deschisă dosarul pentru controlul constituționalității art. 11 alin. (3) și (4), art. 19 alin. (7) din Legea cu privire la statutul judecătorului, călăuzindu-se de art. 16 alin. (1), art. 61 alin. (3) din Codul jurisdicției constituționale,

a constatat:

La 19 iulie 2001, prin Legea nr. 373-XV "Cu privire la modificarea și completarea unor acte legislative", art. 11 din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 "Cu privire la statutul judecătorului" a fost completat cu alineatele (3) și (4) cu următorul cuprins:

"(3) în cazul în care candidatura propusă pentru numirea în funcție a judecătorului este respinsă de Președintele Republicii Moldova sau, după caz, de Parlament, Consiliul Superior al Magistraturii, la apariția unor circumstanțe noi în favoarea candidatului, este în drept să propună în mod repetat aceeași candidatură.

(4) Respingerea, inclusiv respingerea repetată, de către Președintele Republicii Moldova sau, după caz, de către Parlament a candidaturii propuse pentru numirea în funcție a judecătorului servește temei pentru înaintarea de către Consiliul Superior al Magistraturii a propunerii de eliberare din funcție a acestuia".

Prin aceeași lege art. 19 alin. (7) a fost expus în următoarea redacție:

"(7) Judecătorul poate fi supus sancțiunilor administrative numai de către instanța de judecată, cu acordul Consiliului Superior al Magistraturii. Judecătorul reținut în cazul în care este bănuit că a săvîrșit o contravenție administrativă urmează a fi eliberat imediat după identificare".

Considerînd prevederile menționate drept neconforme Constituției, avocatul parlamentar Constantin Lazari, la 25 martie 2002, a sesizat Curtea Constituțională.

În ședința plenară reprezentantul permanent al Parlamentului la Curtea Constituțională Ion Mîțu a înaintat un demers, prin care a solicitat sistarea procesului în cauză pentru motivul că, potrivit art.

31 din Legea nr. 1349-XIII din 17 octombrie 1997 "Cu privire la avocații parlamentari", avocatul parlamentar nu este în drept să sesizeze Curtea Constituțională în problema care face obiectul cauzei.

Demersul a fost susținut de președintele Comisiei juridice, pentru numiri și imunități a Parlamentului Maria Postoico.

Vicepreședintele Asociației judecătorilor din Republica Moldova Gheorghe Ulianovschi, în replica sa, a subliniat că demersul reprezentanților Parlamentului este neîntemeiat și trebuie respins.

Conform art. 25 lit. i) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și art. 38 alin. (1) lit. i) din Codul jurisdicției constituționale, avocatul parlamentar este subiect cu drept de sesizare a Curții Constituționale. Totodată, potrivit art. 31 din Legea nr. 1349-XIII, avocații parlamentari au dreptul să sesizeze Curtea Constituțională în vederea controlului constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și dispozițiilor Guvernului, asupra corespunderii lor principiilor general acceptate și actelor juridice internaționale cu privire la drepturile omului.

Examinînd demersul, Curtea a constatat că, în sensul art. 31 din Legea nr. 1349-XIII, drept temei pentru sesizarea Curții de către avocatul parlamentar poate servi nerespectarea prin prevederile unui act legal a principiilor general acceptate și a actelor juridice internaționale cu privire la drepturile omului.

În soluționarea demersului reprezentantului permanent al Parlamentului, Curtea Constituțională, conducîndu-se de prevederile art. 22, art. 23, art. 27, art. 29, art. 30, art. 31 din Legea nr. 1349-XIII, apreciază că obiectul sesizării nu este de competența avocatului parlamentar și, în conformitate cu art. 60 lit. b) din Codul jurisdicției constituționale, dispune sistarea procesului.

În temeiul art. 26 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art. 50 alin. (2), art. 60 lit. b), art. 64 din Codul jurisdicției constituționale,

Curtea Constituțională

D E C I D E:

1. Sistează procesul pentru controlul constituționalității prevederilor art. 11 alin. (3) și alin. (4), art. 19 alin. (7) din Legea nr. 544-XIII "Cu privire la statutul judecătorului" în redacția Legii nr. 373-XV "Cu privire la modificarea și completarea unor acte legislative".

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă nici unei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

PREȘEDINTE
Chișinău, 2 iulie 2002.
Nr. 3

Constantin LOZOVANU

OPINIE SEPARATĂ

expusă în temeiul art.27 alin.(5) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și art.67 din Codul jurisdicției constituționale

Avocatul parlamentar Constantin Lazari, în sesizarea sa, a solicitat controlul constituționalității art.11 alin.(3) și (4) și art.19 alin.(7) din Legea nr.544-XIII din 20 iulie 1995 "Cu privire la statutul judecătorului" în redacția Legii nr.373-XV din 19 iulie 2001 "Cu privire la modificarea și completarea unor acte legislative".

Prin decizia Curții Constituționale din 2 iulie 2002, în baza art.26 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art.50 alin.(2), art.60

lit. b) și art.64 din Codul jurisdicției constituționale, procesul a fost sistat pentru motivul că obiectul sesizării nu este de competența avocatului parlamentar.

Consider că procesul a fost sistat în mod neîntemeiat.

Potrivit prevederilor art.25 lit. i) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și art.38 alin.(1) lit. i) din Codul jurisdicției constituționale, avocatul parlamentar este recunoscut necondiționat și fără rezerve subiect cu drept de sesizare a Curții Constituționale.

Art.31 din Legea nr.1349-XIII din 17 octombrie 1997 "Cu privire la avocații parlamentari", prin care se motivează sistarea cauzei, subliniez - în mod nefondat, stabilește imperativ că avocații parlamentari au dreptul să sesizeze Curtea Constituțională în vederea controlului constituționalității legilor și hotărîrilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărîrilor și dispozițiilor Guvernului, asupra corespunderii lor principiilor general acceptate și actelor juridice internaționale cu privire la drepturile omului. În context remarc că invocarea art.22, 23, 27, 29 și 30 din aceeași lege, de asemenea, este eronată.

Republica Moldova, fiind membru al ONU, CE, prin Constituție și-a asumat angajamentul să respecte Carta ONU, Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, tratatele la care este parte, să-și bazeze relațiile cu alte state pe principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, să interpreteze și să aplice dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile fundamentale ale omului în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care este parte (art.4 și art.8 din Constituție).

Din conținutul sesizării rezultă expres că aceasta are ca finalitate controlul conformității legii contestate cu principiile general acceptate și actele juridice internaționale cu privire la drepturile omului, adică cu art.10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art.6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și cu art.7, 16, 20, 21, 23 din Constituția Republicii Moldova privind drepturile și îndatoririle omului.

Astfel, obiectul sesizării corespunde prevederilor art.31 din Legea nr.1349-XIII și deci sesizarea urma să fie examinată în fond, în conformitate cu dispozițiile Constituției, Legii cu privire la Curtea Constituțională și Codului jurisdicției constituționale. Un argument concludent în sprijinul acestei afirmații constituie decizia Curții Constituționale din 29 aprilie 2002, prin care sesizarea, cu votul unanim al judecătorilor, a fost acceptată pentru examinare în fond. De remarcat că prin Hotărîrea nr.26 din 23 mai 2002 Curtea a examinat în fond o sesizare similară a avocatului parlamentar.

JUDECĂTOR
AL CURȚII CONSTITUȚIONALE

Mircea IUGA

Chișinău, 2 iulie 2002.